

[Pelle Voigt]

kan takke ministeren for at vi får lejlighed til at drøfte mere seriøst i boligudvalget.

Der er én bestemt grim plet på forslaget, som jeg godt afslutningsvis vil gøre opmærksom på, og det er adgangen, som åbnes i forslag nr. L 132, hvor man foreslår en yderligere adgang ud over den, der gælder i øjeblikket, til at inddrive forfalden gæld vedrørende boligydelseslån og beboerindskudslån.

I øjeblikket er det jo sådan, at hvis folk har en gæld af denne art, kan det offentlige inddrive op til 15 pct. af den indtægt, som skyldneren har. For mange, især bistandsmodtagere og folk med lave indkomster, udgør boligstøtte eller boligydelse jo en meget væsentlig del af indkomsten. Vi er lidt nervøse for, at den ændring, der foreslås her, er en stramning, der betyder, at man administrativt kan inddrive langt større beløb end de nuværende 15 pct. og dermed i virkeligheden sætte nogle mennesker, der socialt i forvejen står svagt, i en ganske håbløs situation. Vi håber naturligvis, at det ikke forholder sig sådan, men det vil vi også søge at få opklaret under arbejdet i udvalget.

Estrup (RV):

Jeg kan ikke undlade at gøre nogle lidt mere generelle bemærkninger karakteren af regeringens lovforslag.

Vi står altså med et forslag, som rummer 50 ændringer eller noget i den retning, større eller mindre, bevares, men adskillige af dem er ændringer, som rammer enkelte støttemodtagere føleligt. Ikke desto mindre er der intetsteds i lovforslaget en antydning af, hvor mange mennesker det drejer sig om, eller hvor store beløb det drejer sig om, og på det grundlag synes jeg egentlig ikke man er i stand til at bedømme virkningerne af dette lovforslag.

Jeg synes, det er utilfredsstillende, og jeg vil på den baggrund sige, at jeg vil tage et generelt forbehold over for forslagene. Der er ting, som vi har sympati for, og ting, som vi udpræget ikke har sympati for, men jeg mener, at udvalgsbehandlingen nu må vise, hvordan virkningerne vil være. Det betyder jo så til gengæld, at førstebehandlingen ikke kan give anledning til andet end nogle helt overfladiske kommentarer.

Jeg vil godt sige noget om selve sigtet i det spareforslag, som det jo er, hvad der ikke

skjules i bemærkningerne. Jeg er meget enig i den bemærkning, som hr. Pelle Voigt kom med, at der ikke er noget galt i at spare offentlige midler – det har vi også medvirket til nogle gange. Jeg synes på den anden side, at det, der må være prøvestenen, er, om de forslag, man gennemfører her på boligstøtteområdet, faktisk fører til nogle mere rimelige regler, om det trækker i retning af noget, som er mere fornuftigt. Det vil være ud fra den betragtning, vi går ind i drøftelserne i udvalget, og det vil være på den baggrund, vi vurderer de enkelte forslag. Vi vil ikke på forhånd låse os fast til noget bestemt mål med hensyn til besparelserne.

Så vil jeg gerne knytte nogle enkelte kommentarer til forslagene og starte med spørgsmålet om refusionsomlægningen, hvor man altså foreslår en nedgang i kommunernes refusion fra 75 pct. til 50 pct. Jeg synes, jeg her vil minde om; hvad jeg sagde under behandlingen af den foregående sag, at der er et spørgsmål om byrdefordelingen kommunerne imellem, som vi finder er meget væsentligt, og som vi også finder kommer ind i forbindelse med denne ændring af refusionsprocenten. Det vil vi gerne have belyst under udvalgsarbejdet. Vi vil gerne have fundet en løsning, sådan at de kommuner, der har de store problemer på dette område, ikke kommer i klemme.

En af de væsentligste dele af forslaget er arealnormen, som skal erstatte den værelsesnorm, som nu er gældende. Jeg vil godt sætte spørgsmålstegn ved, om man har behov for en sådan arealnorm, når man tænker på de styringsmidler, der allerede er, men det er vi villige til at se på i udvalget. Og så vil jeg gerne i den forbindelse sige, som andre har gjort, at det er meget udmærket at prøve på at styre boligefterspørgslen, men det kræver altså, at der er en vis rimelig overensstemmelse med boligudbuddet, og derfor kan vi ikke beslutte hvad som helst på dette område.

Der er én ting, der har undret mig i forbindelse med forslaget om en arealnorm, og det er, at der tilsyneladende er ganske store besparelser på dette område. I bemærkningerne skriver man sådan noget relativt overfladisk om, at man har kigget på statistikken over antal m² pr. beboer i udlejningsboliger, og på det grundlag har man fastlagt størrelsen 60 m². Selvfølgelig kan man få meget ud